

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 5. rujan 2018.

[Multimedia]

Dan počinka

Biblijski odlomak: Knjiga Izlaska 20, 8-11

„Sjeti se da svetkuješ dan subotnji. Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se nađe unutar tvojih vrata. Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinuo. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotnji.”

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Putovanje kroz Dekalog danas nas vodi do zapovijedi o počinku. Tu je zapovijed naizgled lako izvršiti ali je to pogrešan dojam. Istinski počinuti nije jednostavno, jer postoji lažni i pravi počinak. Kako ih prepoznati?

Današnje je društvo željno zabave i odmora. Industrija zabave i razonode doživljava veliki procvat a u reklamama se oslikava idealni svijet kao veliki zabavni park gdje se svi zabavljaju. Predodžba o životu koja danas prevladava nema težište u aktivnosti i predanom zalaganju već u bijegu. Zarađeni novac trošiti na zabavu, užitke. Slika-model jest ona uspješne osobe koja si može priuštiti velike i različite prostore užitka. Ali taj mentalitet vodi do toga da osoba tone u nezadovoljstvo života umrtvljenog zabavom koja nije počinak, već otuđivanje i bijeg od stvarnosti. Čovjek se nikada nije odmarao toliko kao danas, a ipak nije nikada osjećao toliku prazninu kao

danas! Mogućnosti zabavljanja, izlazaka, krstarenja, putovanja, tolikih stvari koje ne daju puninu srca. Štoviše, ne daju ti počinak.

Riječi iz Dekaloga traže i nalaze srž problema, bacajući različito svjetlo na to što je počinak. Zapovijed ima jedan poseban element: pruža jedan razlog. Počinak u Gospodinovo ime ima jasan razlog: „Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinuo. Stoga je Jahve blagoslovio i posvetio dan subotnji" (Izl 20, 11).

Ovo upućuje na svršetak stvaranja, kad Bog kaže: „I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro" (Post 1, 31). I tada započinje dan počinaka, koji je Božja radost zbog onoga što je stvorio. To je dan kontemplacije i blagoslova.

Što je dakle počinak prema toj zapovijedi? To je vrijeme kontemplacije, hvale a ne bijega. To je vrijeme u kojem treba gledati stvarnost i reći: kako je lijep život! Počinku kao bijegu od stvarnosti Dekalog suprotstavlja počinak kao blagoslov stvarnosti. Za nas kršćane središte dana Gospodnjeg, nedjelje, je euharistija, što znači „zahvaljivanje". To je dan u kojem trebamo Bogu reći: hvala ti Gospodine za život, za tvoje milosrđe, za sve tvoje darove. Nedjelja nije dan koji služi tome da se izbrišu ostali dani već tome da ih se spominjemo, blagoslovimo ih i pomirimo se sa životom. Kolike samo osobe imaju tolike mogućnosti za zabavljanje, a ne žive u miru sa životom! Nedjelja je dan koji služi tome da se pomirimo sa životom, govoreći: život je dragocjen; nije lak, katkad je bolan, ali je dragocjen.

Biti uvedeni u istinski počinak je Božje djelo u nama, ali traži odmak od prokletstva i njegove čari (usp. apost. pob. Evangelii gaudium, 83). Jako je lako, naime, prikloniti se u srcu nesreći, ističući razloge nezadovoljstva. Blagoslov i radost podrazumijevaju otvorenost dobru što je zreli stav srca. Dobro je blago i nikada se ne nameće. Treba ga izabrati.

Mir je nešto za što se čovjek opredjeljuje, ne može se nametati i ne nalazi se nasumice. Udaljavajući se od skrivenih kutaka svoga srca u kojima se ugnijezdila gorčina, čovjek ima potrebu pomiriti se s onim od čega bježi. Nužno je pomiriti se s vlastitom poviješću, sa činjenicama koje se ne prihvaćaju, s teškim dijelovima vlastitog života. Pitam vas: je li se svaki od vas pomirio s vlastitom poviješću? To je pitanje o kojem treba razmisliti: jesam li se pomirio sa svojom poviješću? Imati pravi mir, naime, ne znači mijenjati vlastitu povijest već prihvaćati je i vrednovati je takvu kakva jest.

Koliko smo puta sreli kršćane koji boluju od neke bolesti koji su nas utješili vedrinom koju se ne može naći kod bonvivana i hedonista! Vidjeli smo također ponizne i siromašne osobe koje se raduju malim znacima naklonosti srećom u kojoj se osjeća dah vječnosti.

Gospodin kaže u Knjizi Ponovljenog zakona: „pred vas stavljam život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život, dakle, biraj... da živiš ti i tvoje potomstvo" (30, 19). Taj je izbor onaj „fiat"

Djevice Marije, to je otvorenost Duhu Svetom koja nas dovodi do Kristova puta, koji se predaje Ocu u najdramatičnijem času i utire tako put koji vodi k uskrsnuću.

Kad život postaje lijep? Kad počnemo misliti dobro o njemu, kakva god da bila naša prošlost. Kad primimo dar sumnje i postanemo svjesni toga da je sve milost[1] i ta sveta misao zdrobi zid nezadovoljstva uvodeći u autentični počinak. Život postaje lijep kad se srce otvori Providnosti i otkrije se da je istina ono što se kaže u Psalmu: „Samo je u Bogu mir, dušo moja" (62, 2).

[1] Kao što nas podsjeća sveta Terezija od Djeteta Isusa, citirana u G. BERNANOS, *Diario di un curato di campagna*, Milano 1965., 270.